

Todistaja

MAY • TOUKOKUU 2009 No. 5 Volume 84

\$3.50 (GST INCL.)
3,50 EUROA

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608
PAP Registration No. 09505

Äitini laulut

Suoperän Perhe Thunder Bayssä

Minulla oli ilo tutustua Suoperän perheeseen Floridan talvipäivillä. Jumala johdatti meidät samaan majapaikkaan, ja olen todella kiitollinen, kun sain viettää aikaa heidän kanssaan. He ovat olleet Thunder Bayn Saalemissa työntekijöinä viime elokuusta lähtien. Tässä saatte kuulla miten ihmeellisellä ja selvällä tavalla Jumala on johdattanut heidän kulkuansa.

Wellu, kerro mistä olet kotoisin ja myös perheestäsi.

Syntymäpaikkani on Uusikaupunki. Olen muuttanut elämäni aikana paljon, sillä isäni oli pastori. Asuimme yhdessä vaiheessa Ruotsissa, Södertäljessä. Elina on syntynyt Turussa. Hänen perheensä muutti Nastolaan, kun hän oli vuoden ikäinen ja on asunut siellä suurimman osan hänen lapsuuttaan ja nuoruuttaan.

Kerro Elina miten te tapasitte?

Tapasimme Helsingissä. Wellu tuli käymään seurakunnassa, jossa siihen aikaan kävin ja siellä erään ystävän kautta tutustuimme. Menimme naimisiin saman vuoden syksynä 1998. Kävimme yhdessä pari vuotta Raamattukoulua New Yorkissa, USA:ssa. Sen jälkeen olimme Helsingin Saalemin nuorisotyössä kahdeksan vuotta. Loppuaikana teimme vankila-, katu- ja myös TV-työtä. Sinä aikana meille syntyi kolme lasta, Daniel (7), Noomi (6) ja Benjamin(4).

Miten Jumala johdatti teidät tänne

Kanadaan?

Jumala oli jo puhunut Elinalle kolme vuotta sitten, että alkakaa pakata matkalaukkujanne. Olimme Helsingin Saalemissa nuorisotyössä ja meille oli tullut monta profetiaa siitä, että Jumala johdattaa meidät Kanadaan. Kerron tässä ensimmäiseksi vähän taustaa.

Olimme tavanneet Marko Selkomaan Suomessa Kesäkonferenssissa. Hän oli puhumassa lauantai-illan tilaisuudessa ja Elina oli kokouksessa mukana. Minä olin lasten kanssa asuntovaunussa ja kuuntelin sitten Markon saarnaa konferenssiradiosta. Minulle tuli sellainen tunne, että minun pitäisi päästä siihen kokoukseen. Kokous loppui ja Elina palasi asuntovaunuun. Minä lähdin sitten teltalle, jossa oli rukouspalvelu menossa. Tapasin Markon siellä ja vaihdettiin muutama sana. Marko alkoi profetoida ja tunsin hengen yhteyttä siinä hetkessä. Kun tulin sitten takaisin asuntovaunuun, Elina muistutti minua, että olin joskus sanonut, että olisi mukava työskennellä yhdessä Markon kanssa.

Joulukuussa 2007, Marko Selkoma soitti täältä Kanadasta, ja kutsui meitä Thunder Bayn seurakuntaan työntekijöiksi. Emme osanneet heti antaa vastausta, kun olimme niin kiinni nuorisotyössä Saalemissa. Marko soitti sitten toisen kerran ja pyysimme häneltä viikon aikaa. Olimme aikaisemmin saaneet lahjakortin hotelliin, jonka päätimme käyttää tähän tarkoitukseen, etsimään Jumalan tahtoa. Olin jo aikaisemmin

maininnut Elinalle tämän kutsun jälkeen, että pitäisi ottaa kolme päivää ja erottautua rukoukseen ja paastoamiseen. Siellä hotellissa ollessamme eräänä aamuna, kun rukoilimme yhdessä, tunsimme Jumalan rauhan. Elina aukaisi Raamatun Esterin kirjasta, jossa sanotaan: "Ja he erottivat kolme päivää rukoukseen ja paastoon." Sen viikon jälkeen menin meidän leirikeskukseemme kolmeksi päiväksi etsimään Herraa. Siellä ollessani Jumala antoi Raamatunpaikan Ilm. 3:7-8 *Ja Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: "Näin sanoo Pyhä, Totinen, jolla on Daavidin avain, Hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: Minä tiedän sinun tekosi. Katso Minä olen avannut sinun eteesi oven eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt."* Kotona ollessani Elina oli rukoillut, että Jumala antaisi yhden selkeän Sanan vahvistukseksi. Heti sen rukouksen jälkeen Elinalle tuli tämä sama Raamatun paikka Ilmestyskirjasta, jonka minä sain sen kolmen päivän aikana. Jumalan Sana oli konkreettinen. Lisään vielä tähän, että eräänä iltana avasin kristillisen kanavan TV:stä. Kun painoin napin ja virta tuli päälle, tämä sama Raamatunpaikka tuli sieltä. Me todella tarvitsimme konkreettista johdatusta, kun olimme niin kiinni Saalemin nuorisotyössä ja todella nautimme siitä. Oli suuri askel "repäistä itsemme irti."

Tämä kirjoitus on osa Niilo Mäenpään Floridan Talvipäivillä pidetystä puheesta.

Niilo Mäenpää kertoi siitä ajasta, kun hän asui vielä kotona, ja kuinka hänen äitinsä tuli joka aamu lastenhuoneen ovelle herättämään heitä, ja lauloi laulun joka on painettu hänen sydämeensä iäksi: "Joka aamu on armo uus, miksi huolta siis kantaa. Varjot väistyy ja vajavuus, Jeesus voimansa antaa."

"Oli helppo asettaa repunhihnoja olkapäälle ja lähteä koulutielle, kun äidin laulu saattoi joka aamu. Joka aamu Jumalan armo on uusi, olkoon elämäni tilanne mikä tahansa." Niilo luki Apt. 16:25. Siinä kerrotaan Paavalin ja Siilaan lähetysmatkasta, kun he tulivat Filippiin. Keskiyön aikaan Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja veisasivat ylistystä Jumalalle, ja vangit kuuntelivat heitä.

Tämä lukemani Raamatun jakso kertoo tästä keskiyön laulusta. Me olemme kuunnelleet, laulajat ja soittajat, teidän laulujanne. Iloitsin, kun näiden Talvipäivien alkajaisjuhlassa Peter Mäkilä tervehdyksessään mainitsi miten musiikki ja laulu, jo vuosikymmenien aikana, on tuonut taivaan säveliä ja sanoman monen suomalaisen sydämeen, kun he ovat astuneet tämän kirkon ovesta sisään. Monet ovat tulleet kuuntelemaan sanomaa Kristuksesta, kuinka Hän meitä rakastaa.

Kerron tapauksen ajalta, kun palvelin Baptistiseurakuntaa Tampereella. Olimme perheenä palanneet kolmannelta lähetystyöjaksolta päiväntasaajalta, Afrikasta. Muistan erään sunnuntai-illan, niin kuin se olisi ollut tänä iltana. Oli maaliskuinen pakkasilta. Usein tulin kirkkoon puolisen tuntia ennen tilaisuuden alkua ja istuin siinä etupenkissä, hiljaa odotel-

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher
MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Toimittaja/Editor
Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Layout
Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Oikoluku
Helena Rantanen, Terttu Karhinen
Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittajia
Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta
Erkki Ahonen, Liisa Lienes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa
Annikki Siren,
Katajakalliontie 2,
01120 Vesterskog
PUH 09-877-9114

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$30.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$36.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$40.00

USA: US \$36.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$40.00

Suomesta:
Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 35 euroa.

Muista maista:
CAD \$40.00, US \$40.00 tai 35.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori
Ari Rocklin
1908-620 Toronto St.
Victoria BC V8V 1P7
Canada
E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA
Ulla Saari
6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI
Sylvia Rukkila
sylviarukkila@sympatico.ca

\$3.50 (GST INCL.) 3,50 euroa
GST No. R 121903561
Publications Mail Agreement No. 40028608
Publications Mail Registration No. 09505

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs."

Canada

Maan päällä paikka yksi on

"Maan päällä paikka yksi on,
niin pyhä armas verraton,
Mi tarjoo lemmen turvaisan,
ja kätkee onnen kalleimman.

Vain sydän äidin tuntee sen,
niin hellä on ja lämpöinen,
Se riemuitsee sun riemuistas,
ja tuntee huoltas tuskias.

Pois moni kallis mennyt on,
sä kauan tunsit kaipion.
Muut korvas aika, mitkä vei –
sydäntä äidin konsaan ei."

Tässä äitienpäivälaulussa kerrotaan äidin sydäimestä ja siitä suuresta rakkaudesta ja huolenpidosta, mil-lä äiti hoitelee ja turvaa pientä lastaan. Tulee mieleeni eräs kolea, pimeä syksyinen ilta. Istun lukemassa läksyjä, olin toisella luokalla kansakoulussa. Äitini hääriilee keittiössä ilta-askareissaan. En erikoisemmin kiinnittänyt huomiota häneen, sillä olihan ihan tavallinen arki-ilta.

Jani Laitinen ja mummonsia Siiri Varvas

Yhtäkkiä kuulin äidin huudahduksen ja kun katsoin keittiöön päin, näin kun koko lattia ja pöytä hänen edessään, olivat tulossa. Öljylamppu, jota hän oli täyttämässä, räjähti, ja öljyä valui muutamassa sekunnissa lattialle. Tuli levisi pitkin lattiaa ja nousi ikkunaverhoihin ja niitä pitkin ylös kattoa kohden. Äiti huusi hätäisesti minulle: "Juokse nopeasti ulos...heti!" Katsoin vielä äitiin, ja näin, että hänen mekkonsa etuosa ja käsivarret olivat tulossa! Hän heittäytyi

lattialle ja kiersi räsymaton itsensä ympärille, että saisi tulen tukahdetuksi.

Oli varhaisyyksy ja pimeää. Minulla ei ollut takkia eikä kenkiä jaloissani. Onneksi en ollut vielä ehtinyt riisuutua, joten minulla oli lämpöiset villasukat jalassani. Katselimme siinä itkien, kun kauris, isän rakentama kotimme paloi roihuten. Navetassa oli eläimiä ja äiti lähti päästelemään niitä irti, jos vaikka navettakin syttyisi palaamaan.

Kun lähdimme surullisin mielin kävelemään mummolaan, äidin vanhempien kotiin, niin en silloin vielä osannut arvostaa äidin sydämen rakkauden syvyyttä ja uhrautuvaa antamista kuolemankin vaaran hetkellä. Hän halusi lapsensa turvaan.

Kiitollisella mielellä muistelen sinua äiti, ja sydämeistäni kiitän vielä Jumalaa, kun saimme tämänkin koetuksen jälkeen vielä yhdessä vaeltaa monia vuosia.

ANNELI LAITINEN

Toimittajan pöydältä

Tässä haluaisin toivottaa omalle rakkaalle äidilleni ja kaikille äideille oikein ihanaa ja Taivaan Isän siunamaa Äitienpäivää.

Lehdessämme löydät joitakin äitienpäiväaiheisia kirjoituksia. Niilo Mäenpään kirjoitus koskettaa äidin suurta vaikutusta lasten elämässä.

Irmeli Rouhiainen kertoo omasta, rukoilevasta äidistänsä. Se siunasi mi-

nua erikoisesti siitä syystä, että Hän oli minun isoäitini. Minkä mahtavan perinnön me annamme lapsillemme, kun äiteinä rukoilemme heidän puolestaan.

Valitan, että viimeisessä painoksessa Tuovi Jokisen runosta jäi kaksi viimeistä jaetta pois. Se on uudelleen julkaistu tässä numerossa sivulla 10. Se on hyvin puhutteleva runo; kan-

nattaa lukea uudelleen.

Seuraava lehtemme on kesä/heinäkuun painos, jossa on 16 sivua. Neljä sivua on englanninkielellä. Postitusmaksujen tähden emme voi lähettää englantilaista osaa ulkomaille. Sen voi kyllä tilata erikseen pienellä lisämaksulla. Voit ottaa yhteyttä toimistoon.

Sydämelliset kiitokset kaikille, jotka kannatatte lehteämme tavalla tai toisella!! Hyvää kevättä.

OA

Todistaja – hyvä lehti

yleensä ja lehden sisällöstä. Tulee joskus moitteitakin.

Nykyisin kulkee sähköpostin kautta suuri osa kaikesta postista, olen kuitenkin nähnyt sinun Keijo kantavan aika nipun kirjeitä ja muuta postia postiluukulta toimistoosi. Mitkä kirjeet kiinnostavat sinua eniten?

Sinä, Keijo, valmistat nuo sivut, ideoit ne materiaalin mukaan.. kirjaimet, kuvat ja värit. Sinulla on silmää tehdä upea lehti, jota mielellään ryhtyy lukemaan. Ja Outi toimittajana tutkii ja valmistaa kirjoitukset ja miettii niiden sijoittamisen sopiviin kohtiin ja paljon muuta. Jokainen numero on uusi luomus, sellaista ei ennen ole kukaan tehnyt. Saatteko te yleensä palautetta lehden lukijoilta? Kehuja tai moitteita?

Kyllä palautetta tulee, enimmäkseen hyviä kommentteja! Outi on saanut paljon hyviä lausuntoja työstään

Kun joku lähettää kuoressa tai sähköpostina hyviä värikuvia omista tapahtumistaan, niistä saa aikaan hienoja sivuja. Silloin sitä oikein innostuu. Seuraavaksi eniten kiinnostavat lahjoitukset ja lehden tilaukset.

Viime kesänä oli aika kireää taloudellisesti Todistajan toimituksessa. Sitten kuului hyviä uutisia, että apua on alkanut tulla hyvällä vauhdilla, ja tilanne selvisi nopeasti ihan yli odotusten. Tarvitsi vain rukoilla ja tiedottaa tarpeista. Se oli oikein jumalallinen vastaus siihen ongelmaan. Nyt on aikaa kulunut syksys-

tä jo paljon. Kuinka menee tällä hetkellä?

Tilanne on nyt toki parempi kuin viime vuonna, ja rukoilen, ettei enää jouduttaisi samaan kuin silloin. Kuitenkin kesä on tulossa, ja pankkibalanssi pienenee joka viikko, samalla postimaksut ja muut menot nousevat. Niin se on, että ilman lahjoituksia lehti ei selviä! Jos ne, jotka tavallisesti lahjoittavat vuoden lopulla, tekisivätkin sen muutaman seuraavan kuukauden aikana, se auttaisi meitä pääsemään kesän yli, jolloin lahjoituksia tulee vähemmän. Meillä on nyt muutamia kuukausikannattajia, heistä olemme erikoisen kiitollisia.

Aina kun avaan kirjettä toivon sieltä löytyvän jotain hyvää. Jokainen kirje on tärkeä. Kanadan hallitus tukee Todistajaa postimaksuissa, siksi on tärkeää, että myös tilaajamäärä pysyy nykyisellään, ettemme menetä tätä etua.

Kiitos Keijo. Todistaja on hyvä ja tärkeä lehti. Uskossa vaan eteenpäin. Todistajalla on Suuri Suojelija ja paljon ystäviä eri puolilla maailmaa.

LEEVI MYYRÄ

JATKOA ETUSIVULTA

Suoperän Perhe Thunder Bayssä

Elina kertoo, että he tekivät iranilaisen kanssa aktiivisesti työtä. Hän ajatteli, että mahdollisesti Jumala johdattaa heidät joskus Iraniin lähetystyöhön. Hän kertoo miten yllättynyt oli, kun Jumala kutsui heidät Kanadaan.

Kerro, Wellu miten tulit uskoon?

Minun uskoontuloni ei ollut mitenkään radikaali vaikka se onkin radikaali asia. Olen kasvanut uskovaisessa perheessä. Isäni on pastori. En muista tarkkaa päivämäärää, milloin tulin uskoon. Tulin lapsenuskosta omaan päätökseen, mutta Pyhällä Hengellä täytyminen oli julistava kokemus. Se oli tosi käännekohta uskonelämässäni. Olin ajatellut, että olen yksi niistä ihmisistä, jotka eivät koskaan täyty Pyhällä Hengellä. Sitten kun se tapahtui, se oli niin ihmeellinen asia. Oli niin kuin valot olisi laitettu päälle. Aloin nähdä kaiken eri tavalla, ja oli vaikea sen kokemuksen jälkeen tyytyä vain tavanomaiseen.

Elina, kerro miten sinä tulit uskoon?

Minulla oli uskovainen mummo, joka lapsena ollessani aina rukoili iltarukouksen kanssani. Perheessäni ei koskaan puhuttu Jumalasta. Muistan, että mummon rukous oli pelottava asia. Hän kuoli kun olin 12-vuotias, ja minulle tuli häntä valtava ikävä. Tiesin että mummo on taivaassa ja päätin jutella hänelle. En tajunnut silloin, että voin puhua Jumalalle. Kun menin rippikouluun, kuulin ensimmäisen kerran evankeliumin ja tajusin, että voin puhua suoraan samalle Jumalalle, johon mummoni uskoi. Silloin tulin uskoon. Tajusin 15-vuotiaana, etten voi tehdä mitään muuta työtä kuin kertoa evankeliumia nuorille. Se kutsu tuli niin vahvaksi, että päätin mennä opiskelemaan kirkon nuorisotyön-

tekijäksi 20-vuotiaana. Opiskeluaikani viimeisenä vuonna tämä kutsu vielä vahvistui, ja tunsin että Jumalalla on enemmän minulle annettavaa. Opiskelutoverini pyysi minua Englannista Suomessa vieraillevan anglikaanipastorin tilaisuuteen.

Kun pastori pyysi niitä jotka halusivat täytyttyä Pyhällä Hengellä nostamaan käntensä, niin minäkin nostin käteni. Kaadu in maahan ja tunsin sähkövirran toisen käden sormissani. Monet täytyttyvät Pyhällä Hengellä. Ihmisiä kaatui maahan ja jotkut alkoivat laulaa ja puhua kielillä. Seuraavana kesänä, kun rukoilin rippikoululeirillä nuorten puolesta ja laskin käteni heidän päälleen, täytyi siellä myös nuoria Pyhällä Hengellä. Palatessani syksyllä Helsinkiin, Jumala johdatti minut pienen

karismaattiseen seurakuntaan, jossa kävin vuotta myöhemmin myös kasteella. Olin parin vuoden ajan aktiivisesti mukana tämän seurakunnan nuorisotyössä, kunnes Wellun kanssa tavattuamme siirryin Helsingin Saalemiin, missä hän oli hiljattain alkanut vetää ylistystä nuortenilloissa.

Wellu, millaisena sinä näet Kanadan siirtolaisseurakunnan tulevaisuuden?

Suomesta tulleenä voin sanoa, että en näe tätä kieliasiaa ongelmana. Näen paremminkin sillä tavalla, että seurakunta on seurakunta ja se ei ole rajoittunut kieliryhmiin. Se ei voi olla. Silloin seurakunnalla ei olisi tulevaisuutta.

Voin sanoa oman seurakuntani puolesta, että siirtolaistyön tulevaisuus on hyvä.

Näen sen, että oikeat arvot ovat kohdallaan. Arvostamme sitä mitä Jumala tekee, uskomme rukouksen voimaan ja annamme Pyhälle Hengelle tilaa. Jos emme anna Pyhälle Hengelle tilaa, meillä ei ole mitään muuta tietä seurakunnassa kuin kuolema. Jos me yritämme ylläpitää jotain, se on samaa kuin valitsisimme kuoleman. Jos me rukoilemme ja annamme Pyhälle Hengelle tilaa niin meillä on aina tulevaisuus ja toivo. Kysymys on siitä, kuka saa hallita. Kynnyskysymys on, että haluammeko itse ”pitää kiinni”? Kun ajattelemme tulevaisuutta, niin meidän tulee kunnioittaa niitä juuria mistä tulemme, mutta katsoa samalla eteenpäin.

Kysyn vielä sinulta Elina, millaisena sinä näet Kanadan siirtolaisseurakunnan tulevaisuuden?

Olen iloinnut Thunder Bayn seurakunnassa rukousskokouksista, joissa on sellainen odottava ilmapiiri. Helsingin Saalemissa oli eri kansallisuuksia kokoussissamme. Se on aina ollut minun näköni ja toiveeni. Thunder Bayn seurakunnassa käy myös eri kansanryhmiä. Tällä tavalla täytämme Jeesuksen sanoja: ”*Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, kun teillä on keskinäinen rakkaus.*” Maailman pitää nähdä, että huolimatta kielirajoista meillä on uskovina yhteistä. Meillä on paljon annettavaa suomalaisille sekä muille heimoille, kun emme rajoita sitä miten Jumala haluaa toimia. Suomalaisina olemme sisukkaita, kun vaan osaamme käyttää sitä oikein.

Wellu ja Elina totesivat sen, että heidän Floridan Talvipäivillä saamansa kokemukset viittaavat siihen, että Kanadansiirtolaisytyöllä on hyvä tulevaisuus.

OA

Äitini laulut

JATKOA ETUSIVULTA

len tilaisuuden alkamista. Kirkko oli vielä tyhjä. Kirkon ovi avautui ja sieltä kylmästä pakkasillasta astui mies, jota en tuntenut, noin neljäkymmenen ikäinen, käveli keskikäytävää pitkin, istui viereeni penkille.

Hän istui hetken aikaa hiljaa, nostai katseensa, katsoi minua suoraan silmiin ja sanoi näin: ”Saarnaaja, saanko sanoa teille jotakin?” Vastasin hänelle: ”Olemme täällä sitä varten, että täällä ei tarvitse sanoa vain jotakin, vaan saat kertoa kaikki mitä sydämeläsi on.” Mies jatkoi näin: ”Olen lähtöisin täältä Tampereelta. Olin uskovaisen kodin poika. Minulla on ollut uskovainen, rukoileva äiti. Laulava äiti. Minulla oli hyvä virka, toimeentulo, hyvä koti, perhe, suloinen vaimo ja lapset. Virkani puitteissa, edustustilaisuuksissa, jouduin käyttämään alkoholia. Tämä johti lopulta siihen, että en enää pystynytkään ohjaamaan omaa elämääni, vaan alkoholi otti minut valtoihinsa niin, että se ter-

ve elämä jäi ja tilalle astuivat juomisen päivät. Eräänä päivänä vaimoni lähti, kotini hajosi, omaisuus menetettiin ja menetin myös työpaikkani. Lähdin Tampereelta Helsinkiin,” jatkoi mies. ”Siellä elämäni luisui sille tasolle, ettei minulla ollut asuntoa, ei kotia, ei paikkaa missä pystyin olemaan. Vietin öitäni helsinkiläisten talojen paperiroskalaatikoissa, missä voin laittaa paperia päälleni.” Sitten mies jatkoi. ”Eräänä päivänä minä päätin, että lähdän tervehtimään uskovaa äitiäni Tampereella. Oli kulunut pitkä aika, kun olin häntä viimeksi tavannut. Tulin Helsingistä Tampereelle ja menin Koukkuniemen Vanhainkotiin. Kun esittelin itseni ja pyysin saada tavata äitiäni, niin hoitaja katsoi minua hetken ja sanoi: ”Kuulkaapas, jos olisitte tulleet muutamaa tuntia aikaisemmin olisitte tavanneet äitinne, mutta nyt äitinne kylmenneen tomumajan tapaatte tämän laitoksen jossain huoneessa, mutta äitiänne ette enää tapaa.” Siitä tilanteesta tämä mies oli kävellyt rukoushuoneeseen kertomaan tämän.

Kun tilaisuus alkoi, hän sanoi: ”Pastori, saarnaaja, voisitteko laulaa minulle äitini lauluja? Äitini oli uskovainen, hän opetti meille lapsille lauluja taivaasta, ja lauloi meille Jumalan lauluja, ristin lauluja, sovituksen lauluja. Voisitteko laulaa näitä lauluja tänä iltana?” Kun tilaisuus alkoi, lauloimme lauluja, jotka kertoivat lunastuksesta, sovituksesta, ylösnousemuksesta, syntienanteeksisaamisesta, laulu toinen toisensa jälkeen. Ennen puhettani kuoro vielä lauloi useita lauluja. Kesken saarnaa mies nousi ja käveli etupenkistä huoneen keskikäytävää ja hävisi maaliskuisen pakkasiltaan. Ajattelin, että tapaankohan häntä enää koskaan, tätä äitinsä menettänyttä miestä. Tämä mies jäi sydämeläni niin, että kodissani Marjan ja lasten kanssa muistimme tätä tuntematonta miestä, joka kaipasi tuttavuutta Jumalan kanssa, tulla tuntemaan äitinsä Jumalan.

Kolme kuukautta myöhemmin minut kutsuttiin Lahden seurakuntaan juhille yhdeksi puhujaksi. Muistan sen sunnuntai-iltapäivän suuressa lahtelaisessa huoneessa, johon sopi noin 800 ihmistä. Kun päiväjuhla päättyi, sieltä suuren juhla joukon keskeltä aivan ryntäämällä ryntäsi juhla-

salin etuosaan mies, joka oli puettu kauniisti, ylvään näköinen, noin 40-ikäinen ja seisoi siinä hetken edessäni ja kysyi: ”Tunnetko minut?” Katsoin miestä ja yritin muistaa, kuka hän on. Sitten tämä mies sanoi: ”Muistatko sen miehen, joka maaliskuisena pakkasiltana tuli siellä Tampereella kirkkoon? Lauloitte äitini lauluja. Kristus on muuttanut minut, Jeesus on kohdannut minut. Minä olen nyt uudestisyntynyt mies. Olen saanut syntini anteeksi ja tullut tuttavaksi Kristuksen kanssa.” Kun seisoin siinä niin sanoin ääneen: ”Kiitos Herra, kun asetit minut tähän virkaan kertomaan ihmisille, kuka sinä olet. Kertomaan Jumalan rakkaudesta ja anteeksiantamuksesta.”

Eletään sitten mitä ajanjaksoa tahansa, maailman arvokkain sanoma on: Jumala rakasti maailmaa, ja antoi Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi ja uskomaalla tähän Kristukseen, minä saan syntini anteeksi ja iankaikisen elämän. Nämä eivät ole satuja, mutta kelpaavat lastenkamariinkin. Jeesus rakastaa meitä.

Kerron hyvin henkilökohtaisen asian. Minulla on kaksi lasta. Poika on nimeltään Tapani ja tytön nimi on Milla. Molem-

milla on kolme lasta. Muutamia vuosia sitten Milla oli perheensä kanssa Suomessa kierroksella appivanhempiensä asuntoautolla. Oli myöhäinen kesäyö, ja kun he olivat palaamassa Turkuun, niin Ronja, joka oli silloin noin 8 vuotias, sanoi äidille, että haluaisin soittaa papalle. Äiti sanoi, että kuule, pappa nukkuu, et sinä voi tähän aikaan soittaa. Mutta enempiä ajattelematta Ronja paineli puhelinnapit ja kun minä vastasin, niin tyttärentyttäreni sanoi: ”Pappa, sinä olet sitten kaunis. Pappa sinä olet sitten kaunis.” Mutta tämä ilmaisu minulle keskellä yötä aiheutti sen, etten voinut nukkua koko aamuyönä. Ei siksi, että jäin sitä kauneuttani mietiskelemään, vaan tätä ilmaisu. Sovitin sen, miten Jumala sanoo sinulle ja minulle tänäkin iltana: ”Sinä olet sitten kaunis.” Miksi tämä kauneus? Siksi, että Jumala lähetti Poikansa, että me saamme kokea sen kauneuden, mitä koetaan, kun Kristus tulee meille Vapahtajaksi, Jumalan Pojaksi. Tätä Kristusta me palvelemme suuren rakkauden ja ilon kanssa. Ja uudelleen sanomme, minä rakastan sinua Herra. Sinä olet ensiksi rakastanut meitä.

NIILO MÄENPÄÄ

Tervehdys South Porcupinesta

Tulimme takaisin tänne South Porcupineen viime vuonna, huhtikuun puolivälissä. Paljon ovat tilanteet muuttuneet vuodesta 1979, jolloin lähdimme South Porcupinesta Thunder Baytä kohden. Silloin oli vielä paljon suomalaisia näillä alueilla. Suomalaisissa kodeissa otettiin vierailija ilomielin vastaan. Ja voi sitä iloa, jos keskusteluissa ilmeni, että olimme Suomessa asuessamme olleet vaikka edes lähipitäjissä. ”Perukkalainen” oli sana, jonka opimme täällä. Monille perukkalainen oli läheinen kuin sukulainen. Meillä oli jopa satoja suomalaisia tuttuja ja ystäviä Pohjois-Ontarion kylissä ja kaupungeissa.

Kovasta talvesta huolimatta South Porcupinen pienen Saalem-seurakunnan toiminta on ollut varsin vilkasta. Säännölliset evankelioimistilaisuutemme Kulta-Kodissa, kahdesti kuukaudessa, ovat olleet hyvin kansoitettuja. Thunder Bayn Saalemin hanuriryhmän vierailu viime syksynä oli suuri Jumalan siunaus evankeliumin työlle täällä. Kokoukset olivat hyvin kansoitettuja ja erikoisesti jäi mieleeni Timminsin Extendid care’n tilaisuus, jossa koko salintäyteinen yleisö innostui laulamaan mukana, kun hanuriveljet soittivat tunnettuja, alunperin englanninkielisiä hengellisiä lauluja. Siellä pidimme tilaisuuden myöhemminkin, ja ihmiset kyselivät, että milloin ne häitarimiehet tulevat uudestaan. Lähetysaarnajapariskunta Sam ja Päivi Tuokola vierailivat maaliskuun loppupuolella ja niihin tilaisuuksiin tuli runsaasti ihmisiä. Tuokkolat ”papittivat” täällä South Porcupinesta vuodesta 1997 vuoteen 1999. Erikoisesti Sam Tuokkolan toimintaa kuoronjohtajana muistetaan täällä lämmöllä.

Meidän laaja-alueinen radiotyömme on osoittautunut erittäin arvokkaaksi evankeliumin levittäjäksi. Radiolähetyksemme kokonaiskulut sunnuntaita kohden on vähän yli 100 dollaria ja haluan muistuttaa teitä, hyvät veljet ja siskot, ettei varojen puutteessa saa ”nälkään tappaa” näin ”ahkeraa evankelistaa”, joka vierailee evankeliumia vieden lukemattomissa kodeissa joka sunnuntaiaamu! Sydämellinen kiit-

toksemme teille, jotka olette muistaneet radiotyömme tarpeita; työmme on yhteinen!

”Pärenippuja”

Floridan talvipäivillä esitin veljeskokouksessa, että saanko kirjoittaa Todistajalehteen South Porcupinen Saalem-kirkon katon korjaustarpeesta. Veljet suhtautuivat suosiollisesti asiaan. Pikkukirkkomme katto tarvitsee välttämättä uudet ”shingles”! Tämä, nyt päättymässä oleva talvi oli erittäin kova ja kattoakin koetteleva. Niinpä kevään lähestyessä muutamista kohdin ulkoseinien vierestä sulavettä tippui myöskin sisälle! Katto tarkastettiin huolellisesti ja havaittiin, että nyt ei enää selvitä kattotervalla ja paikkailulla; kesällä koko katto on uusittava. Kyllähän jorkut ihmettelivät, kun esitin, että kesällä on pidettävä kattotalkoot. ”Mistä rahat kattotarpeisiin ja mistä miehet ja sopankeittäjät?” ”Sanoin, että kyllä ne kaikki täytyy tulla Herralta! Uskon että Hän, joka kaikki tarpeet tietää, ne myöskin täyttää. Usein Hän käyttää siinä omiaan. Siksi osoitan tämän kirjoitukseni kaikille tämän mantereen suomalaisille helluntaiseurakunnille ja uskoille; tulkaa mukaan pikkukirkkomme kattotalkoisiin! Voihan olla, että et ikäsi ja kuntosi puolesta voi osallistua sellaiseen työhön, tai jos asut kaukana South Porcupinesta, sinun ei kannata matkustaakaan tänne asti. Kuitenkin teillä kaikilla on käytännöllinen mahdollisuus osallistua kattotalkoisiimme; te voitte koota ystävienne kanssa sopivia ”pärenippuja”, sellaisessa muodossa, että ne sopivat kirjekuoreen ja osoittaa saajaksi: ”Finnish Pentecostal Mission” ja viitekohtaan vaikkapa sana ”Pärenippu” ja sitten lähetätte sen alla olevaan osoitteeseen. Näin voit

Thunder Bayn Saalemin Hanuriryhmä ja Taimo Majalahti

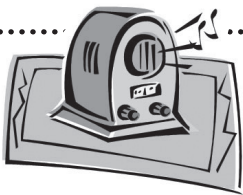
Taimo Majalahti, Väinö Tenhunen, Eero Koskiniemi

sinäkin päästä mukaan yhteisiin talkoisiin. Olemme kiitollisia kaikesta avusta, jonka näihin korjaus- ja radiokuluihin saamme.

Tässä yhteydessä haluan myös sydämestäni kiittää Toronton Suomalaista Helluntaiseurakuntaa osallistumisestanne ja lahjastanne pikkukirkkomme katonkorjaushankkeeseen. Ilolla odotamme myös teiltä muutamia veljiä ja siskojaikin yhteisiin talkoisiin. Sydämellisesti tervetuloa läheltä ja kaukaa kattotalkoisiimme, jonka

aloitamme perjantaina heinäkuun 17. päivä 2009. Hartaasti pyydämme esirukouksianne evankeliumin työmme ja myös talkoittemme puolesta.

SOUTH PORCUPINEN SAALEM SRK:N
PUOLESTA TAIMO MAJALAHTI
FINNISH PENTECOSTAL CHURCH,
BOX 1017/ 199 MAIN STREET,
SOUTH PORCUPINE, ONTARIO P0N 1H0
PUHELIN: 705-235-5025
E-MAIL: taimo_majalahti@yahoo.com

Pastori Veikko Kyllönen aloitti suomenkieliset radiolähetykset Sudburysa 1960-luvulla. Hänen ansiotaan oli, että ohjelmat saatiin alkuun Timminsin ranskankielisellä CFCL-aseamalla. Kun pastori Aimo Selin saapui Ruotsista South Porcupinen Saalem-seurakunnan työntekijäksi 1960-luvun puolivälissä, sai hän tehtäväkseen 15-minuutin evankelioivien lähetysten toimittamisen.

Radioasema oli AM-asema, jonka kuuluvuus ulottui Hearstiin, Kirkland Lakelle, Cochraneen ja Chapleauhun saakka. Kaikilla noilla paikkakunnilla, samoin kuin Timminsin South Porcupinen alueella, oli huomattava suomalaistähti. Sunnuntaiaamusta tuli kuin viikon kohokohta. Päästiinhän silloin tähän lyhyeen, äidinkieli-

seen radiokirkkoon. Asiassa oli sekin etu, että tuttavat ja ystävät eivät välttämättä edes tiennet kuka kuunteli tai ei kuunnellut radiolähetyksiä. Olihan suomalaisten piirissä sellaistaikin ajattelua, ettei Jumalaa olisi olemassakaan. Silti piti vähän kuin salaa kuunnella, mitä nuorella papilla olisi sanottavaa.

Itse muistan yhden matkan Hearstiin, pastori John ja Terttu Sieväsen mukana, 1980-luvulla. Kun menimme sairaalaan ja vanhainkotiin vierailemaan, niin sieltä löytyi suomalaisia, jotka tunsivat pastori Sieväsen jo radioäänestä ja ihastuivat suuresti tapaamisesta. Olipa sellaisiakin, jotka tahtoivat ottaa Jumalan matkansa turvaajaksi noissa viime hetkissä.

South Porcupinen kyläteillä Lulu Salmi, radiokassan hoitaja, sai monta kertaa ottaa vastaan suomalaisten lahjoituksia ra-

diolähetyksen hyväksi.

Myöhemmin radioasema muuttui FM-asemaksi ja kuuluvuus ulkopaikkakunnille lakkasi. Ohjelmat jatkuivat vuodesta toiseen ja vuosikymmenestä toiseen. Ohjelma-aikaa saatiin jatkettua 15 minuutista puoleen tuntiin. Hearst on ollut erikoisasemassa, sillä siellä on voitu lähetyksiä kuunnella jatkuvasti Timminsin alueen lisäksi.

Pari vuotta sitten Haliburton Broadcasting Group, joka omisti useita asemia, alkoi lähettää suomenkielistä radiolähetyksiä viideltä asemalta samanaikaisesti. Nyt tuli sudburylaisillekin mahdollisuus kuunnella South Porcupinen Saalem-seurakunnan Hyvän Sanoman radiota.

Vuonna 2004 siirtyi ohjelmien toimitus pastori Paavo Korpelan tehtäväksi. Nykyinen radiotoimittajamme on pastori Veikko Aro-Panula Sudburysta. Haluam-

me kiittää kaikkia pastoreita, jotka monien vuosien aikana ovat rukoillen ja huolella valmistaneet evankeliumia suomalaisten kuultavaksi.

Kiitos myös kaikille tämän lehden lukijoille, jotka olette taloudellisesti tukeneet radiotyötämme, varsinkin viime kuukausien aikana. Kiitos Sudburyn Siion-seurakunnalle, joka on ottanut osavastuun ohjelmien kustannuksista vuoden 2009 alusta.

Meillä kaikilla on vastuu kertoa ystävillemme näistä radiolähetyksistä. Lähetysaika on sama kaikilla paikkakunnilla: sunnuntaina klo 8.30 aamulla. Asemat ovat: Sudbury 98.9 FM, Timmins 104.1 FM, Hearst 92.9 FM, Kapuskasing 93.7 FM sekä Chapleau 95.9 FM.

Calgaryn suomalainen seurakunta 30-vuotta

Calgaryn suomalainen seurakunta vietti 30-vuotisjuhlaa maaliskuun 15 päivänä. Mukana oli noin 50 henkilöä. Tilaisuudessa oli läsnä viisi alkuperäistä pyhäkoululaista. Kiitos Herralle, Hän on ollut uskollinen heidän elämässään.

Jorma Heinikainen oli kirjoittanut lyhyen otteen seurakunnan vaiheista, jonka hän myös luki. Alvin Sippola piti puheen ja Hank Myra toi Vancouverin Bethel-seurakunnan terveiset. Anna-Liisa Raatikainen lauloi ”Suuri on uskollisuutesi”, Jorman hienolla saha- ja Arin mahtavalla pianosäestyksellä. Herra on ollut uskollinen meidän pienelle seurakunnallemme. Pirkko Heinikainen oli taitavasti koonnut videokuvaelman seurakunnan alkuvaiheista nykyaikaan asti. Esielmä oli todella hieno.

Oheisena Jorma Heinikaisen puhe:

Jokaiselle meille, jotka muuttimme Calgaryn Suomalaisen seurakunnan perustamisaikoina, tuli Römpöttien koti tutuksi ja rakkaaksi. Heidän kodissaan toiminta alkoi. Siellä Aino-Liisa ja Hannes olivat ahkeroineet jo vuosia evankeliumin sanomaa eteenpäin vieden. Monet puhujavierailijat saivat majoittua heidän vieraanvaraisessa kodissaan. Kokouksia järjestettiin siellä ja muuallakin Calgaryn suomalaisille.

Maaliskuun 6. päivänä 1977 Calgaryyn perustettiin rukouspiiri Vancouverin Bethel-seurakunnan yhteyteen. Niihin aikoihin Calgaryyn muutti paljon ihmisiä muualta Kanadasta, myös suomalaisia. Tuli tarpeelliseksi saada rukouspiirille pastori. Vanhemmistoveljet Vancouverista saivatkin sydämelleen kutsua tänne Jouko Heinikaisen pastoriksi. Niinpä Jouko Heinikainen otti kutsun vastaan Eeva puolisonsa kanssa, ja Anu-tytär tuli mukana. Muutaman kuukauden sisällä, pastori Jouko Heinikaisen

saapumisesta tänne, maaliskuun 10. päivänä 1979, pidettiin Calgaryn Suomalaisen Seurakunnan perustamiskokous. Pastorit John Sievänen ja Erkki Ahonen olivat siunaamassa pastori Heinikaista ja 37 jäsentä, jotka liittyivät juuri perustettuun seurakuntaan.

Seurakunnan toiminta oli vilkasta. Joka viikko oli kolme tilaisuutta ja myös pyhäkoulu, kuoro ja nuorten toimintaa. Järjestettiin Keskilännen kevätkuhlia, jopa Pohjois-Amerikan suomalaisten Talvipäivät pidettiin niinä vuosina Calgaryssa. Eila Kiurun taitavalla johdolla pyhäkoululaisilla oli monenlaista ohjelmaa.

Seurakunta teki myös useita puolen tunnin TV-ohjelmia. Myöhemmin saimme Heijastin-ohjelmia itä Kanadasta, joita saimme näyttää paikallisella TV-kanavalla ilmaiseksi viikottain, vuoteen 1996 saakka. Joutuimme sitten ne lopettamaan, uusien ohjelmien puuttuessa.

Pastori Jouko ja Eeva Heinikainen palasivat takaisin Suomeen vuonna 1982. Pastori Taimo Majalahti otti tehtävän vastaan Maire puolisonsa ja Michaelin kanssa. Heitä seurasi myöhemmin pastorin tehtävässä Aulis ja Anne Lappalainen, Anni ja Smertsi Takkunen, sekä laulavat pastorit Herman Blomerus ja Juhani Laitinen.

Lähetystyössä seurakuntamme on ollut mukana kaikki nämä 30 vuotta. Olemme olleet auttamassa muun muassa seuraavia lähetystyökohteita:

- *International Russian Radio/ TV - Hannu ja Laura Haukka*
- *Etiopian orpokotityötä*
- *Lappalaisia Etiopiassa*
- *Tuovisia Papua Uudella Guinealla*
- *Happosia Ugandassa*
- *Todistaja lehteä olemme myös jatkuvasti rahallisesti avustaneet.*

Calgaryn Suurjuhlien aikaan vuonna 2002 aktiiviyötä tehtiin Juhani Waarnan johdolla. Mukana olivat myös Ossi ja Irja

Calgaryn seurakunta ja juhlavieraat

Jorma ja Pirkko Heinikainen

Alvin Sippola

kuormaa seurakunnan hyväksi eri tehtävissä. Saakoon Kristuksen rakkaus edelleen vaatia meitä ponnistuksiin Hänen valtakuntansa työn hyväksi.

Tänään vietämme seurakunnan 30-vuotisjuhlaa. Meistä ei kukaan voi sanoa olemmeko täällä viettämässä 40-vuotisjuhlaa. Me kaikki vanhenemme, ja kun olemme uskossa, muutamme kerran taivaallisiin majoihin. Mutta tähän on tämän maanpäällisen seurakunnan tarkoituksikin; ohjata ihmisiä iankaikkiseen elämään, että kerran olisimme siel-

Entiset pyhäkoululaiset: Anita Haynes (Korhonen), Monica Sippola, Ari Heinikainen, Harri Horstia, Vesa Robert Heinikainen

**Hank Myra
Jorma Heinikainen**

lä missä meidän Herramme on, ja minne Hän on viitoittanut tien.

En tiedä, mutta uskon että kerran perillä taivaan kodissa on pieni nurkkaus missä Calgaryn suomalaiset uskovat kokoontuvat tapaamaan ja kiittämään Herraa Hänen uskollisuudestaan. Herra meitä auttakoon, että voisimme olla uskollisia palvelijoita ja osaltamme tehdä sen tehtävän, jonka Hän on meille antanut niin kauan kuin olemme täällä maan päällä.

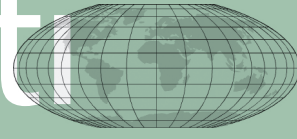
CALGARYN SUOMALAISEN SEURAKUNNAN PUOLESTA, ANNA-LIISA RAATIKAINEN

Pyykkö jakaen lehtiä kodista kotiin Calgaryn suomalaisille. Ympäristössä on pidetty hengellisiä tilaisuuksia vuosikymmenien aikana, eniten Eckvillissä. Olem-

me kiitollisia Herran palvelijoille, jotka ovat seurakuntaa palvelleet pastorin tehtävissä, sekä myös kaikille seurakuntalaisille, jotka vapaaehtoisesti ovat kantaneet

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORI
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Kuubassa jälleen

Tämä ensimmäinen opetusmatka Kuubaan oli mielenkiintoinen kokemus. Olin jo ajatuksissani valmistellut matkaa moneen kertaan, aina siitä lähtien kun olin Norjassa Teltantekijäkurssilla keväällä 2008. Siellä sain monta hyvää neuvoa juuri tällaiselle matkalle.

Matkan tarkoitus oli opettaa englantia Havannan Yliopistossa ja samoin lasten keskuksessa, samalla tehdä hengellistä kylvötyötä mahdollisuuksien mukaan. Kuuba on tuttu maa minulle ja tiesin, että evankeliumin työ avoimesti tehtynä voisi vaikeuttaa tulevaisuuden matkojani maahan, joka on tullut rakkaaksi vuosien aikana.

Olin valmistautunut vastoinikäymisiin, joita ei tosin ollutkaan koettavissa. Englannin opettaminen sujui kohtalaisen hyvin ja opin itse paljon oppilailta. Olin siinä toivossa, että oppilaat oppisivat jotain myös minulta.

Hengelliseen kylvötyöhön avautui myös mahdollisuuksia. Halusin tietää, missä on

uskovien kirkko. Menin myöhään illalla puistoon istumaan ja rukoilin: "Herra, lähettä luokseni joku joka puhuu englantia ja osaa neuvoa missä on uskovien kirkko." Hetken päästä luokseni tuli kolme nuorta. Yksi heistä osasi englantia ja hän oli myös uskova. Sain ohjeet kirkkoon sinä iltana.

Erään kerran menin jälleen merenrantaan ja rukoilin: "Herra, lähettä luokseni joku, jolle voisin antaa tämän lentolehtisen." Jäin odottamaan mielenkiinnolla, kenet Herra lähettäisi. Seurasin lasten pallopelejä kauempaa ja odotin. Eräs keski-ikäinen mies tuli vierelleni ja tavan mukaan aloitin keskustelun. Hän oli kokenut kovaa elämässään ja hänen olosuhteensa olivat vaikeat. Kysyin häneltä: "Käytkö kirkossa?" Hän vastasi: "En käy." Kysyin sitten: "Miksi et käy?" Hän vastasi jälleen: "Harjoitan voodooismia." Kerroin hänelle, että olin rukoillut, että juuri sinä tulisit luokseni tähän paikkaan. Herra Jeesus lähetti sinut juuri oikealla ajalla. Mies ihmetteli, että onko asia niin, ja vakuumin sen olevan juuri niin. Hän otti lentoleh-

tisen vastaan ja kertoi siskonsa olevan uskova ja jo vuosia sitten pyytäneen häntä kirkkoon. Ehkä nyt on aika laittaa asiat oikeaan järjestykseen ja todella seurata Herraa Jeesusta. Mies jäi lukemaan antamaani lehtistä.

Hengelliseen kylvötyöhön on mahdollisuuksia vaikka missä, jopa Kuubassakin.

ERKKI INKILÄINEN
NORTH BAY, ONTARIO

Auringonlasku hotelli huoneesta

Capitolrakennus Havannassa

Askartelua koulussa

Lastenkeskus

Revolutionary Square: TESL opettajat

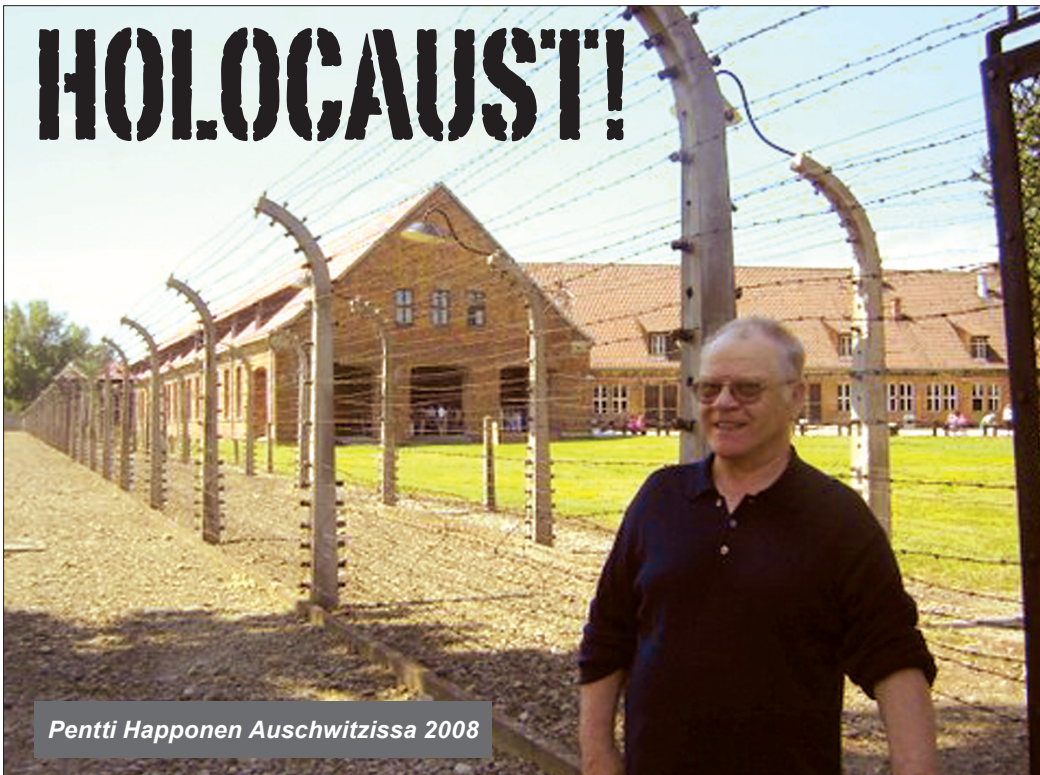

Marko Selkomaa

Herättävä dia-esitys ja luento Puolan matkan hedelmänä

“Sentähden ennusta ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä avaan teidän hautanne ja noston teidät, minun kansani, ylös haudoistanne ja vien teidät Israelin maahan. Ja siitä te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä avaan teidän hautanne ja noston teidät, minun kansani, ylös haudoistanne. Ja minä annan teihin henkeni, niin että te tulette eläviksi, ja sijoitan teidät omaan maahanne. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra: minä olen puhunut, ja minä sen teen, sanoo Herra.” Hes. 37:12-14

Thunder Bayläinen Lähetys-
saarnaaja - pastori Pentti Hap-
ponen vieraili vuoden 2008
heinäkuussa Suomessa. Samal-
la hänelle järjestyi mahdolli-
suus vierailla Keski-Euroopassa

Pentti Happonen Auschwitzissa 2008

ja tähän matkaan oli sisälly-
tetty vierailu Auschwitzin kes-
kitysleirillä Puolassa, joka oli
yksi holocaustin – juutalaisten
joukkotuhon kuuluisimpia kes-
kitysleirejä.

Miksi kohteena Auschwitz?

“Auschwitz on kiinnostanut
minua aina – se on osa maail-
man historiaa. Naapurin poika,
koulukaverini Kuopiossa,
oli juutalainen ja itse olen ko-
kenut sota-ajan pikkupoikana.
Muistan saksalaiset sotilaat ja
sen kammottavan tunteen hei-
tä kohtaan, erityisesti kun tie-
toja juutalaisten joukkomur-
hasta natsien toimesta alkoi
tulla Suomeen,” kertoo Pentti
Happonen syistään Auschwit-
zin matkaa varten. “Olen aina
ajatellut, että Euroopassa on

kaksi kohdetta, jotka haluai-
sin nähdä. Toinen on Saltsburg
ja toinen on Auschwitz. Salts-
burg jäänee sitten seuraavaan
kertaan katsottavaksi,” Pentti
jatkaa. ”Hengellisen työn tekijänä olen luonnollisesti kiin-
nostunut Raamatun historiasta
ja siihen oleellisesti liittyy Ju-
malan omaisuuskansan juuta-
laisten historia. Raamatun leh-
diltä voimme lukea kuinka jo
Egyptin faarao vainosi Jumalan
kansaa. Haaman oli myös mal-
liesimerkki juutalaisvastaisuus-
desta eli antisemitismistä,” lisää
Pentti.

“Kaksi kokemusta matkalta
ovat jääneet mieleeni yli mui-
den. Toinen oli tilanne kun
seisoin Auschwitzin keskitys-
leirin vastaanottoasemalla, mi-
hin juutalaiset tulivat ja mistä

heitä huutojen, susikoirien ja
pampuniskujen saattelemina
ohjattiin jatkotoimenpiteisiin.
Saksalaisen peukalonliike mää-
ritteli kohtalon: peukalo alas
tarkoitti matkaa kaasukammio-
on ja peukalo ylös oli merkki
pakkotyöstä ennen kuolemaa.
Kun kävelin tuolla vastaanotto-
laiturilla ja ajattelin, mitä siellä
oli tapahtunut, Se oli järkyttävä
kokemus,” kuvailee Pentti Hap-
ponen.

“Olimme turistiryhmä-
me ja oppaamme kanssa Auschwit-
z I kaasukammiossa. Ym-
märsin, että ikäiseni mies olisi
nyt täällä ja loppu olisi varma.
Se oli tunnepitoisesti ehdot-
tomasti koskettavin kokemus
tuolla matkalla,” Pentti jatkaa.

JATKUU SIVULLA 8

SAARNIEN UUTISKIRJE

**Jarmo Saarni vaimonsa
Merjan kanssa toimii Fida-
aluekoordinaattorina Kambodza: ssa.
Heidän työnsä on yhteydenpitoa,
tapahtumien organisointia,
opetusta ja kaikkea mitä
lähetystyön kuvioihin kuuluu.**

**Kiitos jälleen postista ja yhteyden-
otoista netin kautta. Olemme kiitollisia teistä jokaisesta.
Erityisesti kiitämme saamastamme rukouksesta, jota il-
man emme selviäisi hetkeäkään.**

Täällä päin maailmaa juhlietaan uutta vuotta kolme ker-
taa peräkkäin. Oman kalenterimme mukainen uuden vuoden
vaihtuminen tuntuu jo kaukaiselta. Kiinalainen uuden vuoden
vietto on myös jo takana. Huhtikuussa juhlietaan Thaimaan,
Laosin sekä Kambodzhan alueella uutta vuotta, jolla on myös
Vedenheittöjuhlan nimi. Silloin vettä pirskotellaan vaikkapa
kadulla ohikulkevan päälle, tarkoituksena toivottaa hänelle
onnea alkavan vuoden kunniaksi. Tosin käytännössä vettä hei-
tetään ja suihkutetaan autojen lavoilta ämpärikaupalla ohikul-
kijoitten päälle! Onnettomuuksia sattuu eniten vuodessa tänä
aikana, 13-15 pñä huhtikuuta. Kiinalaisessa kalenterissa vuosi
on vaihtunut Häränvuodeksi, joka symbolisoi työn avulla saa-
tavaa vaurautta.

Vuoden kuumin aika on menollaan, olemme käväisseet jo
+40 C asteen varjolämpötiloissa. Huh huh, kuumaa on päiväit-
tään!! Paikalliset koulut ovat päättäneet lukuvuotensa ja kesälo-

mat ovat alkaneet. Tänä aikana perheet vierailevat sukulaisissa.
Monet seurakunnat järjestävät kesäleirinsä myös huhtikuussa.
Olemme kutsutut palvelemaan, julistamaan ja opettamaan;
olemaan esikuvana, olemaan yhteydessä toisten kanssa.

Olemme saaneet viisautta moniin visaisiin työn haastei-
siin. Olemme tunteneet iloa tehdessämme tätä laajaa työtä.
Toki ajoittain olemme tunteneet syvää väsymystäkin. Katsom-
me parhaillaan kohti valoisampaa ja selkeämpää tulevaisuutta
näissä maissa. Yhteistyö vahvistuu ja lujittuu.

Kiitos tuestasi ja myötäelämisestä työssämme. Kiitos ru-
koustuestasi edelleenkin, Lämpimin yhteistyöterveisin

JAPE JA MERJA SAARNI

Maaliskuu / Huhtikuu 2009
P.O BOX 2445, PHNOM PENH 3, CAMBODIA
merja.saarni@fida.info SMS +358 44 5560089,
jarmo.saarni@fida.info SMS +358 50 5748953
KH +855 12 518740 KH +855 12 518735

Terveiset Taiwanista

**Sunnuntaina, helmikuun 22 päivä,
oli erikoistapahtuma. Viisi tällä alu-
eella toimivaa itsenäistä helluntai-
seurakuntaa järjesti yhteisen juhla-
päivän pastori Lin Afan johtamas-
sa Tung Shih'n kirkossa. Meillä ei
ollut pitkä matka juhlapaikalle, sil-
lä asustelemme kirkkosalin yläker-
rassa, pastorin asunnon viereises-
sä, mukavassa huoneistossa.**

Saliin mennessämme, jo rappukäytä-
vässä, saimme tervehtiä monia jo mi-
nullekin aikaisemmillä matkoilla tutuksi
tulleita ystäviä. Sali oli jo sisään men-
nessämme lähes täynnä, mutta meil-
le oli varattu paikat ja tottakai Saarelle,
juhlapuhujana, oli ”paikka auki”. Matkal-
la etupenkkiin saimme vilkutuksia joka
puolelta ja jopa halauksia. Oli suuren-
moista tuntea olleensa tervetullut.

Kokouksen kulku on täällä aina eri-
laista kuin mihin me ”valkoiset” olemme
tottuneet. Jos sitä yritettäisiin jäljitellä,
niin ”maku” olisi poissa. Laulu ja karke-
lointi on varsinkin vuoristoheimoilla ai-
van luonnollinen tapa. Joskus, esimer-
kiksi laulajan noustessa lavalle, ei säes-
täjä ehdi mukaan, vaan saa ottaa kiinni
mistä saa. He elävät esittämänsä.

Tämänpäiväisen juhlan ensimmäi-
nen osa oli painotettu opetukselle, jos-
sa Saarella oli suurin osa hoidettavana.
Alussa oli voimakasta rukousta ja kiitos-
ta. Ne joilla oli Raamatut mukanaan, lu-
kivat ääneen ilmoitetut raamatunpaikat.
Täällä on tapana antaa Raamattu jokai-
selle, jolla ei ole sitä mukana, ja sitten
kokouksen päätyttyä ne kerätään pois.
Tämä päivä oli poikkeus, koska oli niin
paljon väkeä. Hengellisen, tukevan ”jo-
kapäiväisen leivän” jälkeen, oli koko
juhla-alueelle tilattu valmis ateriapakkaus.

Noin tunnin kuluttua alkoi erittäin
monipuolinen iltapäivä-ohjelma. Eri
seurakuntien pastorit hoitelivat vuoroin
ohjelmien esittelyt ja ilmoitukset. Joita-
kin yllätysesityksiäkin oli, kun kuulutta-
ja etukäteen ilmoittamatta kutsui yleisön
joukosta jonkun tuntemansa laulajan
esiintymään.

Erikoinen, ja ehkäpä meillekin sopiva
idea oli tietokilpailu, johon voivat kaik-
ki, paitsi seurakuntien työntekijät osal-
listua. Kuuluttaja luki jonkun raamatun-
lauseen, tai mainitsi jonkun Raamatus-
sa mainitun henkilön, ja kuka sitten en-
simmäiseksi ehti vastaamaan oikein, sai
pikku palkinnon. Yllättävintä oli, että pik-
ku-lapset ja pyhäkoululaiset olivat no-
peimpia ”oikeinvastajia”. Näyttää siltä,
että pyhäkouluissa käytetään Raamat-
tua oppikirjana. Voimakas kokemus!

Vuoristolaisten laulu ja karkeloin-
ti on myös sellaista jota ei voi jäljitellä.
Sydämeistä nousevaa ja ulospäin näky-
vää ilonpitoa! Päivä oli tapahtumarikas,
mutta ruumiillisesti väsyttävä, varsinkin
Saarelle, kun hän saarnatehtävän lisäk-
si joutui osallistumaan työntekijäin neu-
votteluun. Kuitenkin Herra on antanut
lisävoimia kaikkiin eteen tulleisiin tehtä-
viin. ”Niinkuin päiväsi, niin on voimasi-
kin olevat!”

TAIWANIN TERVEISIN,
ELJAS JA SAARA ROSSI

Raamatussa pitää olla nahkakannet

Ruotsalaisen antiikkikaupan hyllyllä oli mielenkiintoinen kirja. Muuten tavallisen kirjan kokoinen, mutta lähes 10 senttiä paksu. Siinä oli ruskeat nahkakannet. - Vanha ruotsinkielinen Raamattu. Kannen sisäpuolella oli paljon käsinkirjoitettuja muistiinpanoja ja isommalla tekstillä omistajan nimi sekä vuosiluku 1843. Ulkokannessa oli kynnen kokoinen hintalappu 10 kr. Kannatti siis heti ostaa tällainen satavuotinen aarre, joka oli niin hyväkuntoinenkin.

Ruotsalaiset maanviljelijät muuttivat 1800 luvun puolivälissä suurin joukoin Amerikkaan uudisraivaajiksi. Tällainen oli siis se kirja, jonka yksi maahanmuuttajista otti mukaansa ja sanoi, että Raamatussa on oltava nahkakannet, että se kestää ihmisen iän. Hyvin oli tämäkin kirja kestänyt. Kannen sisäpuolella oli yli viidenkymmenen vuoden ajalta merkintöjä sukulaisten syntymisistä, avioliitoista, ammateista ja kuolinpäivistä. Ja nyt on jo yli sata vuotta kulunut siitä, kun tämän Raamatun omistajan nimen perään raapustettiin risti ja päiväys 1/5 1904.

Mitä sai uusi Amerikan siirtolainen lukea paksusta Raamatustaan jossain Minnesotan korvessa viettäessään pyhäpäivää hirsitalonsa ikkunan ääressä? Varmaan silloinkin luettiin usein Johannes 3:16. Näin se kuului tässä vanhassa kirjassa entispäivien koukeroisin kirjaimin: ”Ty så älskade Gud werlden, at han utgaf sin enda Son, på thet, at hwar och en som tror på honom, skal icke förgås, utan få ewinnerligt lif.” ”Sillä niin rakasti Jumala maailmaa, että hän antoi ainoan Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.”

Nahkakantinen Raamattu voi kestää ihmisen iän ja enemmänkin, mutta Jumalan sana pysyy aina voimassa eikä se koskaan katoa. Ota Raamattu esiin ja lue sitä usein. Sen pienissä sanoissa on suuri voima!

LM

Monesti ovat ystäväni kysyneet miksi en ole kirjoittanut Todistaja lehteen. Kun se taas hiljattain tapahtui, niin se jäi painamaan mieltäni. Olen vain lyhyesti sanonut: ”Siellä on paljon hyviä kirjoittajia, he eivät sinne tarvitse lisää kirjoittajia.” Mutta miksi en kertoisi niin monista asioista mitä Herra on elämässäni tehnyt; auttanut joka päivä, itseäni ja perhettäni. Sitten aivan kuin pisteeksi päätökselleni, laitkoitani siivotessani löysin Saara (Pyykkönen) Rossin kirjeen, minkä hän oli lähettänyt kauan sitten lähetyskentälleen saavuttuaan. Kerron lyhyesti:

Oli Saaran jäähyväisjuhla vanhassa Thunder Bayn Saalemrukoushuoneessa. Olimme perheenä hiljattain muuttaneet Manitobasta Ontarioon, joten en tuntenut vielä monia sisaria ja veljiä. Olin jonossa toivottamassa Saarelle siunausta matkalle ja työhönsä, kun siinä jonon päässä ollessani sain hiljaisen kehotuksen: ”Ota sormus sormestasi ja anna se Saarelle.” Silloin aloin käydä keskustelua itseni kanssa...en voi...mitä miehenikin sanoisi..ei.. en.. olenko tulossa sekapäiseksi? Sitten olin jo lähempänä Saaraa ja tämä sama toistui: ”Ota sormus ja anna Saarelle.” Taas keskustelin itseni kanssa samalla tuloksella: ”Ei, mitä

Saarakin sanoo?” Sitten oli vain yksi henkilö minun ja Saaran välissä. Sama asia toistui, ja aloin ihan vapista; pyyntö oli vaativa. Otin kiireesti sormuksen pois, ja kun hyvästelin Saaraa, jätin sormuksen hänen käteensä ja sanoin: ”Siinä on sinulle sormus.” Saara kuis-kasi takaisin: ”Mitä minä sillä teen?” Sanoin: ”En tiedä, mutta Pyhä Henki käski antaa sen sinulle.” Toivotin siunausta ja aivan kuin itseäni häveten, menin pois.En puhunut kenellekään asiasta, eikä kukaan huomauttanut, että sormessani ei ollut sormusta.

Muutaman viikon kuluttua sain Saaralta kirjeen, jonka olen säilyttänyt. Se oli ensimmäinen uutiskirje ja kirjeen alaosaan hän oli kirjoittanut käsin, minulle henkilökohtaisesti. ”Heramme on ihmeellinen. Hän tietää meidän pienimmätkin toivomukset ja voi ne täyttää käyttämällä tottelevaisia sisaria toisella puolen maapalloa. Kiitos Salme, että annoit sen sormuksen. Täällä työtoveritani olivat rosvot varastaneet kaiken minkä irti saivat, muun muassa hänen vihki- ja kihlasormuksensa. Sinun lähettämäsi sormus oli kuin hänelle tehty ja joku toinen uskon sisar antoi toisen sormuksen, joten nyt taas hänellä on molemmat. Hän lupasi itse kirjoittaa sinulle. Siunausta sinulle, kiitos Saara!” Silloin iloitsin, että olin totellut Pyhän Hengen hiljaista

ääntä...vaikeaa se oli, mutta totelin. Nyt voin jo näyttää Saaran kirjeen miehellenikin. Ei hän ollut vihainen...osti toisen, missä oli timanttikin.

Ei viipynyt kauaa, kun sain nauhakirjeen ja selostuksen tältä toiselta työntekijältä, ja monen kertaiset kiitokset. Hän oli aina astioita tiskatessaan laittanut sormuksensa pieneen saviinseen astiaan, ja siitä olivat rosvot löytäneet sormukset. Tämä on yksi kertomus miten Pyhä Henki on koetellut tottellenko Häntä, tätä hiljaista ääntä, mikä ei huuda, vaan hiljaa kehoittaa.

Olen myös itse saanut kokea monen uskovaisen auttavan silloin kun olen ison perheeni

ja sairauksien kanssa taistellut. Kiitän sydämestäni Herraa kaikista tottelevaisista uskon sisarista ja -veljistä. Muistetaan eräs asia; Herra ei jää koskaan velkaa kenellekään. Hän maksaa 100- kertaisesti kaiken takaisin jo täällä ajassa. Muistetaan Raamatun sana: ”Joka tarvitsevaista, auttaa lainaa Herralle”.

Nyt on tullut aika, jos koskaan, kun tarvitsemme uskollisia esirukoilijoita ja uskon hengessä tehtyjä tekoja. Jeesus tulee pian. Ei meidän enää kauan tarvitse täällä taistella; pääsemme Hänen lupaamaansa lepoon. Siunausta kaikille uskon sisarille ja -veljille.

SALME ORVOKKI PINOLA.

HOLOCAUST!

JATKOA SIVULTA 7

Luento ja dia-esitys matkan seuraamuksena

Pentti Happonen otti matkaltaan paljon digitaalikuvia ja matkan jälkeen alkoi mielenkiintoinen prosessi. ”Eräs seurakuntalainen kysyi minulta, että milloinkas me saamme kuulla eläkeläisten kokouksessa sinun matkakuulumisestasi sieltä Auschwitzista? Siitä sain kimmokkeen koota matkakokemukseni ja kuvani järjestykseen. Keskustelin myös seurakuntamme pastorin kanssa ja totesimme, että varmaan moni muukin tahtoi kuulla asiasta.

”Prosessissa on kulunut kuusi kuukautta. Päiväkausia internetin ääressä tietoa hakemassa, kirjojen lukemista ja kuvien ajamista Power Point esitykseksi tietokoneelle. Tietoisuuden ja faktatietojen lisääminen juutalaisten kohtalosta toisen maail-

mansodan aikana on ollut kova homma.

Olen etsinyt myös muuta-kin kuvamateriaalia kuin itseni ottamia kuvia matkalta. Vaikka olen vuosien aikana lukenut paljon juutalaisten historiasta ja holocaustista, tämä prosessi on ollut voimakas. Olen rakentanut luennon ja diaesityksen syvän liikutuksen vallassa ja monet kyyneleet ovat vuotaneet viime kuukausien aikana,” Pentti Happonen kuvailee.

”Tämä ei saa unohtua!”

”Kun luin historiaa toisesta maailman sodasta, törmäsin tapahtumaan, joka mielestäni kiteyttää erinomaisesti motiivin sille, että holocaustia – juutalaisten joukkotuhoa, on edelleenkin pidettävä esillä, Liittoutuneiden joukot olivat vallanneet Dachau keskitysleirin. Kenraalit Ike D. Eisenhower ja Patton tulivat tarkastamaan tilannetta leirillä ja

kaiken kauheuden nähtyään, järkyttynyt kenraali Eisenhower antoi koruttoman käskyn: ”Ottakaa paljon kuvia! Tämä ei saa unohtua!” ”Pentti Happonen mukaan Eisenhowerin kehoitus on edelleenkin voimassa ja meidän sekä että nuorempien sukupolvien on tiedettävä mitä vain noin 60-vuotta sitten tapahtui, että se ei pääsisi toistumaan.

”Noin kuusi miljoonaa juutalaista kuoli ’Final Solutionin’ vuosina 1939–1945. Jumalan seurakunnalla on vastuu asian esilläpitämisestä ja kokonaisvaltaisesta Israel-työstä. Luento ja dia-esitys on yksi tapa tuoda asiaa yleisön tietoisuuteen ja siunata Jumalan omaisuuskansaa Israelia ja rukoilla sen puolesta Herraa. Jumalan lupaukset Aabrahamille ovat edelleenkin voimassa: ”Nosta silmäsi ja katso siitä paikasta,

missä olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen. Sillä kaiken maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi. Ja minä teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin maan tomun. Jos voidaan lukea maan tomu, niin voidaan lukea myöskin sinun jälkeläisesi. Nouse ja vaella maata pitkän ja poikin, sillä sinulle minä sen annan.” (1 Moos 13:14-17). Seurakunnan on hyvä muistaa, että vaikka jatkuvasti antisemitismi nostaa päätään maailmassa, Israel ja juutalaiskansa on Jumalan silmäterä ja joka sitä siunaa, sitä Herra siunaa.”

Pentti Happonen korkeatasoinen Holocaust luento ja diaesitys sai ensiesityksensä Thunder Bayssä 19. huhtikuuta ja on jo alustavasti varattu Sudburyyn ensi syysksi. Suosittelemme esitystä lämpimästi vastaanotettavaksi seurakuntiin.

MARKO SELKOMAA

Kirje Äidille

Oi äiti kulta, kirjoitan sinulle nyt vasta. Viime näkemisestäämme onkin jo kulunut 65-vuotta. Tosin näin sinut unessa lastenkodissa, Ruotsissa ollessani.

Tulit orvokkipenkkiin ja otit veljeni ja minut syliisi, ja hymyilit kauniisti. Et sanonut mitään. Minä muistan, kun hevosella saattelit meidät asemalle. Juoksit siinä junan rinnalla ja vilkutit. Takkisi tarttui kiinni junanrappuun. En muista mistä lentokone lähti, mutta sen muistan, että se oli oranssinvärinen, hakaristit siivissä, sisustettu kauniin vihreällä, kiiltävällä päällystyksellä. Meidät pantiin etupenkkiin.

Sitten olimme kaksi viikkoa Ruotsin Kuninkaanlinnan vastapäätä olevassa ”karantissa.” Sieltä sitten lähettivät meidät eri kohteisiin. Me jouduimme lastenkotiin. Hyvä siellä oli olla. Siellä ollessamme isältä tuli sanoma, että olet kuollut. Johtajatar sanoi saaneensa kirjeen Suomesta. Sanoin: ”Äiti on mennyt taivaaseen”, ja menin ulos leikkimään. ”Näetkö sinä minua”, ajattelin usein!

Tuli aika kun piti lähteä kouluun. Kummassako maassa sen alkaisin? Isäni halusi minut Suomeen. Isäni oli ottanut naapurikylästä taloudenhoitajan. Hänelle piti maksaa palkkaa, niin isä vei hänet vihille. Sitä hänen ei olisi mielestäni pitänyt tehdä. Me jouduimme jättämään kodin ja oli puutetta ja kurjuutta.

Minä haudallesi usein sen seitsemän kilometrin matkan avojaloin juoksin. Sisaresi Inkeri sen minulle näytti. Siinä oli valkoinen risti ja siinä luki Anna Elviira. Tuli mieleeni: ”No olihan se Anna sittenkin.” Pienenä sanoin: ”Anna, anna”, jos jotain halusin. Kiusasit minua ja sanoit ettei minun nimeni ole Anna.Elviksihän kaikki sinua kutsuivatkin. Muistan kun paistoit lettuja sillä oikealla suomalaisella lettupannulla. Siirsit voikokkareita toiselta toiselle. Voinen verrata lapsuuttani siihen.

Elonpursi

*Mä lainehilla oon
Mun elonpurressain.
Vaarassa myrskytuulten
Ja meren syvyyksien.*

*En pyydä tyyntä säätä
Kaik’ kädessä, Herra on.
Kuin monet monet kerrat,
mua aallot vasten lyö.*

*Kompassiksein Jeesus tule,
ett’ rauhan saavutan.
Turvallisella miellä
Kotirantaani lähenen.*

*Rannalla siellä mua odottaa,
Siell’ onhan rakkaimpani.
Sä heidät luotain kutsuit,
jäin tänne ikävään.*

*Mä elän toivossa tässä,
ett’ kerran ovat läsnä,
mun rakkaimpani nuo,
auetessa iäisyyden vuo.*

*Mä kiitän taivasta tästä,
ett’ mulle kirkastit.
Kaipaukseni kyöneleet,
Iki-iloon kuivuvat.*

Helvi Pulkki

Jouduin jättämään kotini äitipuoleni tähden. Paikasta toiseen, kunnes neljännellä luokalla jouduin lastenvalvojen listoille. Paavilaisen täti vei minut ”sinne” maitokärkyillä. Olen joskus leikilläni sanonut, että minuakin työnnettiin lastenvaunuilla. Jalkani oli pois paikaltaan. Pääsin lääkäriin ja jalka pantiin paikoilleen. Löysivät vatsahaavan myös. Kolme vuotta olin sitä kärsinyt. Jo silloin, ja niin monta kertaa aikaisemminkin, rukoilin: ”Oi rakas Jumala, ota minut äitini luo. En jaksa. Kaikki vain työtä teettävät, eikä kukaan edes kysy mitä minun sydämelläni on.” Oi äiti jos olisit elänyt olisin säästynyt paljolta lapsuudessani. Olisit hankkinut ruokaa ja vaatteita. Ei oli-

Juhannuskuva Kauppisen perheestä jonne menin 8-vuotiaana. Hoidin heidän kahta lastaan, Ritvaa ja Raimoa. Istuvat vasemmalla äitinsä ja pappansa sylissä. Minä olen heidän takanaan.

si tarvinnut talvipakkasella ilman eväitä kouluun lähteä. Olisin saanut nukkuakin paremmassa paikassa, eikä lattialla, äitipuolen potkittavana. Olen antanut hänelle anteeksi, vaikkei hän sitä edes pyytänyt.

”Ellen minä anteeksi anna, ei minullekaan anteeksi anneta.” Olen ottanut Jeesuksen vastaan sinut menetettyäni. Taivaan Isä ilmoitti olevansa isäni ja äitini ja että siellä taivaassa on kotini. Sinä ja veljenikin, toivon mukaan, olette siellä minua odottamassa.

Nyt on jälleen Äitienpäivä. Ostan sinulle orvokkeja, tuon lastenkodissa näkemäni unen vuoksi. Hautakummullesi en voi mennä vaikka muistan sen niin hyvin. ”Ullakosta” kolmas kuusi vasemmalle ja kolmas rivi kivi-aidasta. Sankarihautoja lähellä. Siellä on savi-majasi, joka lainana ja läpikulkumatkalla eli maa-nimisen tähden päällä. Sielusi on levossa Jeesuksen kautta. Voi äiti, kiitos siitä ihanasta, parhaasta perinnöstä, Isämeidän rukouksesta. Sen avulla olen jaksanut päivästä toiseen. Kuules äiti, olen laittanut passini kuntoon jo oikeastaan silloin lapsena. Vuonna 1974 sain pelastusvarmuuden. 70-vuotta olen saanut jo elää. Kuinkahan kaukana onkaan tapaamisemme?

Toivottavasti Jeesus tulee pian, niin pääsemme häihin iäisiin, perhejuhlaan uskovain, ihaniin loputtomiin. Minäkin olen äiti, kahdelle tytölle, ja mummo viidelle, isomummo kahdelle pojalle, Victoriassa. Toivottavasti tapaat heidät sitten, kun aika joutuu. Armonportti on auki. Toivottavasti löytävät sen oikeaan aikaan. Rukoilen heidän puolestaan, niinkuin sinäkin rukoilit meidän, kolmen lapsesi puolesta. Oli tuska ja hätä meistä, kuinka pärjäämme maailmassa. Jäit Herran haltuun, kun silmäsi suljit tältä maailmalta. Nyt on toivo jälleennäkemiseen kirkkaudessa.

Hyvää Äitienpäivää.

TYTTÄRESI HELVI JULIJAANA

Kultahääpäivä

Vietimme kultahääpäivää 1. maaliskuuta, Toronton Saalem kirkossa. Juhlavieraita kokoontui yli sata ja lisäksi omaa perhettä 15 henkilöä. Avioliittomme siunasi pastori Heikki Lahti, Huitisten Siion rukoushuoneella.

Juhlavieraat toivat kukkien sijasta ”värikkäitä seteleitä”, joista kertyi \$4050.00. Keräys oli nimetty Exodus 2, sen avustukseen Israelissa.

Meitä oli Kanadaan tullessa kolme poikaa, isä ja äiti. Joukko on kasvanut niin, että juhlassa oli kaikkiaan seitsemän tyttöä ja kahdeksan poikaa. Pojat ovat erittäin hyviä ja työt erittäin ihania. Juhlan teemana oli ”50-vuotta Jumalan armosta”.

Olemme saaneet elää onnellisen elämän, rakkauden ja anteeksiantamuksen varjoisalla polulla. Jumalan siunaus on ollut koko perheemme yllä. Kiitos kaikille muistamisesta.

RAIMO JA MIRJAM SILEGREN

RUKOILEMME TÄÄLLÄ KOTI-SUOMESSANNE

Kaikille teille, meitä muistavat ystävämme, runsainta Taivaan Isän siunausta. Tämä elämäntehtävä, jota Hänen silmäterilleen olemme jo kohta 54-vuotta, Häneen luottomme satsaten tehneet, kumpuaa yksin Vapahtajamme sydäimestä. Kiitämme myös rukousavustanne, sillä koko tämän valtavan suuren työmaamme kaikki tarpeet ovat yksinomaan vain Herramme huolena. Samoin rukoilemme tähän rakkauden työhömmä lisää - varsinkin paikan päällä auttajiksemme - hoitajia, myös nuoria lähihoitajia, jos vain vielä heitäkin Jumalallamme olisi antaa. Samoin Espanja-kotimme huokaavat näiden samojen painojen alla. Mutta me luotamme Häneen, joka on muutoinkin jo kaikkensa meille ihmisilleen antanut.

Ota yhteys osoitteella **KIVALAKOTIKYLÄ, 37500 LEMPÄÄLÄ, FINLAND.**

Siunauksin, VAMMAISSÄÄTIÖ KIVALAKODIT/Suomen Invalidilasten ja nuorten Kivalakodit ry, psta Kerttu Seestie-Leskinen, joht., sosiaalineuvos - läheisimmin Äitimamma.

Kanadassa yhteyttämme hoitaa
Taimi Väliaho, 2183 Hulda St. Sudbury, ON P3E 5E8 Puh. 705-523-8011

Magdalan Marian
pääsiäinen

Sinä raahauduit soraista tietä pitkin.
Sinut nähdessäin säälistä itkin.
Olit hakattu, ruhjottu perin juurin.
Vielä edessä ristillä kidutus suurin.

He lyövät Sinua armotta yhä,
Sinä Jumalan Poika, synnitön, pyhä.
En ymmärrä, miksi Hänen täytyy kuolla.
Hänet riisutaan häväistään kummulla tuolla.

Vain hetkeksi katseesi katseeni kohtaa.
Syvä rakkaus silmistäs raukeista hohtaa.
Kun tapasin Hänet, olin syntinen kurja,
Oli elämän tyylini rietas ja hurja.

Minä synnit paljot anteeksi sain.
Hän riivaaajat ulos ajoi sanallaan vain.
Vaipui mietteisiin Maria Magdaleena;
Koko sisäinen maailma pistaleina.

Nyt Jeesus katsoi kuin kaukaisuuteen.
Hän tähysi hamaan tulevaisuuteen.
Hän näki, kuinka narkkari suoneensa pisti,
kun sotamies naulan Hänen käteensä iski.

Näki aborttilapsen kaarimaljassa aukovan suuta,
kun selkensä hiersi vasten karkeaa ristin puuta.
Näki likaisen, nälkäisen orpolapsen
itkevän AID:siin kuolevaa äitiään vasten..

Hän kuuli syntien, tautien luvun
Tämän langenneen avionrikkojasuvun.
Veripisarat vierivät pitkin otsaa ja rintaa:
Maksoit ihmiskunnan lunastushintaa.

Kaiken kesti Hän hiljaa vaieten,
kun näki joukon suuren valkopukuisten.
“Eli, Eli lamasabaktani” kuului äänensä tää.
”Se on täytetty!”Siihen huutoon Hän kallisti pään.

Ja samassa vavahti Golgatan kumpu.
Pimeys lepäsi yllä kuin suruhuntu.
Se oli pimeyden hetki ja valta.
Mutta valtikan otti Hän kuolemalta.

Riensin haudalle aamulla ani varhain.
Oli kansani Maria ystävä parhain.
Maa vavisten huojui; nyt hautasi aukes.
En tiennyt, ote kuoleman näin tyhjäksi raukes.

Minä turhaan Jeesusta haudasta hain.
Oli siellä tyhjät käärinliinat vain.
“Ylös nousi Hän haudasta juuri.”
Oli enkelin voiton sanoma suuri.

Minä juoksin, juoksin tietä pitkin;
Minun Herrani elää! Minä ilosta itkin.
Vein veljille kiireesti enkelin sanaa,
ettei Pietari ehtisi lähteä kalaan.

Sillä matkalla yllättäin Herrani kohtaan.
Pyhä rakkaus yhä silmistään hohtaa.
Minä rukoillen polvistun jalkainsa juureen.
Saan turvata taas Hänen armoonsa suureen.

Sama armo on tänään sulla ja mulla,
Hänen työhönsä luottaen tykönsä tulla.
Vaikka mielestä isoit toivoton tapaus,
on tarjolla sulle täydellinen vapaus.

Tuovi Jokinen - Pääsiäisenä 2007

What Scent Do You Emanate? Part 2

Sacrificial Giving

It is interesting to see how the Macedonians (2 Cor. 8) were in a difficult situation yet they had such a desire to help others “according to their means... and beyond their means.” This sounds like a sacrifice, doesn’t it! They had their priorities right: “First they gave themselves to the Lord and to us by the will of God”. Paul does clarify that it was not necessary to give beyond one’s means and that “God loves a cheerful giver.” He says to the Philippians: “It was kind of you to share my trouble... I am filled, having received from Epaphroditus the gifts you sent, a fragrant offering, a sacrifice acceptable and pleasing to God” (Phil. 4:14, 18).

Loving the Lord.

Our giving is motivated by love. “We love because He first loved us”. All four Gospels mention the woman who showed her love for the Lord by purchasing expensive perfume that she poured on Jesus, in preparation for His burial. It is as if the

aroma of the perfume on this last day prior to Jesus’ death foreshadowed the “spiritual” aroma that the Lord’s sacrifice would be, not long after that. Could it be that this woman was more aware of the pending crucifixion than Jesus’ own disciples? Her act was a sacrifice – the nard may have been the equivalent of a year’s wages! This sacrifice certainly created a “fragrant aroma!” People around her may have criticized her but Jesus, the Righteous Judge, knew that her motivation was love.

Know and remember His love for you.

The act of love shown by the woman who anointed the Lord was certainly one of those people referred to by the Lord – “her sins, which are many, are forgiven, for she loved much; but he who is forgiven little, loves little” (Luke 7:47). The fact remains – we have all sinned and fallen short of the glory of God. If you have forgotten, remember the warning in Hebrews 2:14, “We share in Christ, if only we hold our

first confidence firm to the end,” and in 2 Peter 1:5-9, “Make every effort to supplement your faith with virtue and brotherly affection with love. For whoever lacks these things is blind and short-sighted and has forgotten that he was cleansed from his old sins.” The Lord will surely hear our cry when we ask Him to be “rooted in love... and to know the love of Christ which surpasses knowledge” (Ephesians 3:18, 19). If this was the prayer of Paul the Apostle, how much more should it not also be our prayer, and for those around us!

Abide in Him.

In John 15 Jesus said: “If you keep my commandments, you will abide in my love, just as I have kept my Father’s commandments and abide in his love.” His Word is written in our hearts. We simply need to obey that small, still voice and refrain from grieving the Holy Spirit, to be kind to one another and forgiving one another. As we obey, forgiving and walking in love, we will cer-

tainly bear fruit and so prove to be His disciples! Because the fruit of the Spirit is: LOVE

Stay clean!

The warning in 2 Timothy 3:1-6 stands true today. We are to avoid people who are lovers of self, lovers of money... lovers of pleasure rather than lovers of God.” Why? Because we are to “abstain from fleshly lusts, which wage war against the soul” (1 Peter 2:11).

Wouldn’t it be nice if He said about us : “Truly, I say to you, wherever the gospel is preached in the whole world, that also which this woman has done shall be spoken of in memory of her” (Mark 14:9)! To have the Lord give His “kosher stamp” on our sacrifice for Him is worth more than anything in the world – but be ready for the criticism of people around you. The aroma of Christ in you will “do the talking” as you humbly submit to Him and give Him the chance to be your Advocate.

NATALIE MARJUT KING
JERUSALEM, ISRAEL

Rukoileva äiti!

Kun ajattelen äitiäni tänä Äitienpäivänä, tulee ensimmäiseksi mieleeni; rukoileva äiti. Jo aivan varhaisesta lapsuudesta on jäänyt mieleeni, kuinka paljon äiti rakasti Jumalaa ja rukoili.

Monta kertaa hän joutui etsimään hiljaista paikkaa, missä voisi olla rauhassa. Usein löysimmekin hänet saunasta rukoilemassa. Hän sai myös paljon rukousvastauksia ja parani monista sairauksista.

Usein kun perheessämme oli sairautta, soitin äidilleni.

Tiesin että hän rukoilee, ja sen jälkeen oli kuin taakka olisi otettu pois.

Kun sitten äiti sai muuttaa Taivaan kotiin, niin ajattelin heti, että kuka nyt rukoilee meidän lasten ja perheitemme puolesta, ja monien muidenkin. Uskon tänä päivänä, että äidin rukoukset ovat vielä vaikuttamassa meidän keskeisyytemme. Äitiä muistellessani nousee sydämeistäni hiljainen pyyntö, että vielä ne monet, monet rukoukset, jotka hän niin sydämeästään lähetti rakkaiden ystävien - ja omaistensa puolesta, tulisivat kuulluiksi. Esirukoustehtävä on hyvin suuri ja tarpeellinen. Kiitollisena äidilleni, joka jaksoi rukoilla aivan loppuun asti.

IRMEI ROUHIAINEN

CONTINUED FROM PAGE 12

Tea and Fresh Bread

nothing of substance to say, or that the atmosphere will be fraught with awkward silences. I don’t know what prevents older people from taking the initiative, but I am sure that they have their own set of insecurities. This is sad, especially in a church setting. Despite (probable) differences in appearance, musical tastes and hobbies, people in a church, particularly a Finnish church, have quite a lot in common. Besides, we are all supposed to belong to the same family of God.

So anyway, I took a deep breath and called the couple. Yes, they were surprised, but also delighted. They came over that evening and we had a lovely time. In fact, that evening was the beginning of a wonderful friendship that developed between me and a woman who is

the same age as my father. Yes, she is at a completely different stage in her life: thirty years my senior, dresses differently and probably isn’t a huge fan of Hillsong. Despite all that, we became very good friends. We went for coffee, I called her over when I had baked, we went swimming; we did all the things that I normally do with my younger friends. Not only that, but we talked: about life, and children, and church, and whatever else. There is something to be said about friendship with someone much more experienced and mature than you; it’s rewarding in a way that is completely different than a friendship with one of your peers. And that is one of the beauties of a church community. In a healthy church community all ages are able to come together to fellowship, share and participate.

If our unifying goals are growth in Christ and reaching the unsaved, we need all generations together in order to achieve this. A healthy church commu-

nity requires the experience and steadfastness that comes with age alongside the enthusiasm and energy of youth. With the current segregation of older and younger people going on in many churches, where the under 40 crowd attend different meetings than the 40+ members, community is especially elusive, but NOT impossible. In fact, it’s imperative, more so than ever before. One relationship at a time, we need to come together. Which meetings we attend and in which language will not matter if we form one cohesive group of Christians who truly care about each other. I challenge you to make a concentrated effort to build a sense of community in your church. Get to know someone new. Strike up a conversation with someone of a different generation. Imagine if everyone in your church feels loved, cared for and like they belong. Everyone wins. Just think what a testimony that would be to those outside the church.

ANNIKA MONONEN

Matkalaulu

*Kun taivaan tiellä astelen
on monenlaista soraa
ja korvat auki kulkien
mä kuulen monta toraa.*

*Jos katseeni vain kiinnitän
mä multaän alla jalkain
niin mieli ihan masentuu
en jaksa nostaa jalkaa.*

*Miks’ usein katse kiinnittyy
vain kanssaihmissiini
miks’ näen vain mä heikkoudet
miks’ takertuisin niihin.*

*Mutt’ katseeni mä tahdonkin
nyt nostaa ylös maasta
silloin häipyy mielestäni
kaikenlainen saasta.*

*Kun Jeesukseen mä katson vaan
saan sieltä voimaa uutta
ja päivittäinen kulkuni
saa lisää pontevuutta.*

*Siis ylös vaan ja pystyyn pää
en muuten jaksa enää
kun väsymys ja ikäkin
jo alkaa tehdä tenää.*

*Mutt’ katseen jos vain kohotan
mä ristinpuuhun Herran
niin pääsen vielä perille
mä voittajana kerran.*

Erja Mononen

Lahjoitukset ja testamentit

Helluntaiseurakunnat ja Mission Press Society toimivat lahjoitusten turvin. Seurakunnat tekevät arvokasta työtä suomalaisten hyväksi. Mission Press Society julkaisee Todistaja-lehteä ja pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Sekä seurakunnilla että Mission Pressillä on Revenue Canadian myöntämä veronumero, joka oikeuttaa verovähennykseksi kelpaavan kuitin kirjoittamiseen. Lahjoituksista ja testamenteista saadut varat käytetään kristilliseen työhön.

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori ***Veikko Aro-Panula*** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://siion.blogspot.com>

Su. • Aamukokous klo 10.00
Su. Hyvän Sanoman ilta jokaisen kk:n viimeinen sunnuntai klo 18.00
Ti. • Lähetyspiiri klo 12.00
To. • Raamattutunti ja rukous klo 19.00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

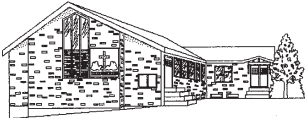
Finnish Pentecostal Church

Pastori ***Taimo Majalahti***
P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025
taimo_majalahti@yahoo.ca

Su • klo 8:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM, Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM, Timmins 104.1 FM
Su • klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta

Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori ***Rudolph Hyvärinen*** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)

Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista ***Liisa Liedes***
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
e-mail: saalem@tbaytel.net • Puhelinhartaus: (807) 767-7875
Pastori ***Marko Selkoma*** (807) 767-6927
2 Pastori ***Veli-Matti Suoperä*** ((807) 767-6938
Nuorisopastori Pekka Perho (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 12:00 noon Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana ja rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday • 7:00 pm Midweek Prayer & Bible Study
Friday • 8:00 pm Youth Meeting

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM
ja klo 7.00 asemalla103.5/104.5FM

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen Helluntaiseurakunta

Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

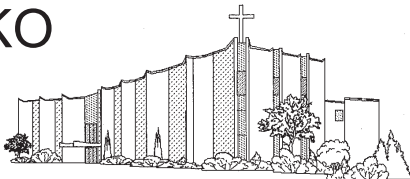
Pastori ***Paavo Korpela*** Puh. (416) 733-0854
Pastori ***Walter Tuokkola*** Puh. (647) 406-0412
Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.45
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisolta /Youth Meeting klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604 325-5414
Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori ***Klaus Lehtimäki*** 604 451-4500
Samuel Tedder 604 294-9661
Pastori ***Markku Vainio*** 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service Sunday School 11:00 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 19:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO
Finnish Bethel Church
Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

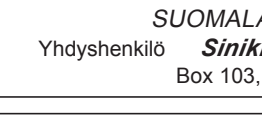
SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen
1148 Fonda Crt. S.E.
Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907
e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö ***Sinikka Lukkarinen*** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Lake Worth, Florida

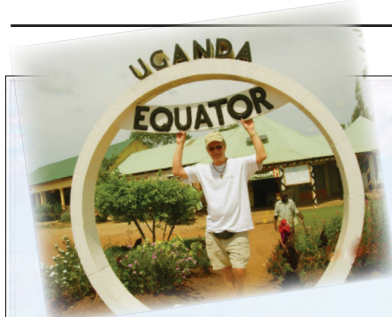
SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.
Pastori ***Petri Kosonen***

kirkolle (561) 533-5716
Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00 Aamukokous, pyhäkoulu
To • klo 19:00 Sana ja rukous
Pe • klo 19:00 Nuorten ilta
Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta WPBR 1340AM
Puhelinsana 24 t (561) 585-1110

Uganda

Afrikan Helmi

Maaliskuu 2009. Värikäs automatka Kampalasta, noin 250 km länsi-Ugandaan päätyi Masindi kaupunkiin. Mutkaisen ja kuoppaisen tien varrelta löytyi kirkko, jossa oli peltikatto. Vanhaa lautaa

oli laitettu seiniin, ei ikkunoita vain aukkoja, maa-lattia ja puupenkit. Ei tarvittu parkkipaikkoja. Vie-reisellä tontilla oli rakenteilla uusi kirkko, oikein tiilestä muurattu. Paljon vielä puuttui, myös katto.

Kampala Victoria järven raunalla

Olavi Mervasalo ja uusi ystävä

Seurakuntalaiset kävelivät sisään siististi pukeutuneina ja laulu ja rummutus alkoi. Kädet nousivat, ja ylistys ja kiitos Jumalalle oli vauhdikasta ja alkuperäistä. Seurakunnan pastori puhui ja esitteli vieraat. Osa meistä oli Vancouverista asti. Jokainen meistä vielä esitteli itsensä. Hannu Happonen piti rohkaisevan ja opettavaisen puheen; kuin isä lapsille.

Henkilökohtaisesti, mikä siunasi ja puhutteli minua; oli olla mukana mustien veljien ja sisarien kanssa ylistä-mässä suurta Jumalaa. Kokouksen lopussa kaikki yhtyi-vät suureen rinkiin, rukoilemaan yhdessä. Oli pyhä hetki. Kun katsoin alas oikeata kättäni, niin se oli tiukassa pu-ristuksessa mustan sisaren kädessä. Katsoin vasemmalle ja vierelläni oli musta veli, pitäen minua kädestä. Katselin ylös peltikattoon, vedet silmissä, ja kiitin Jumalaa tästä elämäni unohtumattomasta Afrikan matkasta. Tämä oli vain yksi monista ainutlaatuisista kokemuksistani. Juma-la runsaasti siunatkoon heitä kaikkia siellä ja meitä tääl-lä Kanadassa. Tehkäämme työtä yhdessä, niinkaan kuin päiviä on.

OLAVI MERVASALO

Hannu Happonen, Masindin pastori Charles Bagunsa ja Vancouverin Kotikirkon pastori Klaus Lehtimäki tervehtivät

I have been thinking about community a lot lately. How do we produce a sense of community in the church? How do we create an atmosphere of care and belonging? People feel less and less connected with each other as modern life consumes their every waking moment. Granted, there are social networking sites which are bringing people together and blurring the lines of public and private. But are they really bringing people together? Reading about you on facebook, no matter how intimate the details, lets me know about you, but not you.

I can look through your pictures and upload your videos and read your status every day, but that can hardly be compared to sitting down with you and having a cup of coffee. Cyberspace is after all a lonely place and can never replace face to face fellowship. In fact, short of a miracle of God, or a catastrophic event, there does not seem to be a quick and easy way to bring people together. I have come to the conclusi-

Annika ja pojat: Matias ja Joonas

on that I have been thinking too globally. Instead of thinking about community as

a whole, I should be focusing on one relationship at a time. By working on relation-

ships, particularly ones which are perhaps strained or even non-existent, I can do my part to build a community of believers that truly care about one another. So, I have decided on a personal level to make a deliberate effort in this area.

On that note, one cold and dreary afternoon in February, I decided to make some hazelnut bread. As the wonderful aroma of freshly baked bread wafted through the house, I had a radical idea; what if I called the older couple who lived in our neighbourhood to come over for tea and fresh bread? Did I dare? Would they wonder why I was calling, or what I really wanted? What if they thought I was just plain weird? Would they come? It seems ridiculous that it would require courage to call an older couple from my own church to come over for tea. But the truth is that even though we often hear about bridging the gap between the young and the old, it is easier said than done. I think younger people often think that they will have

CONTINUED ON PAGE 10